



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῇ 11 Νοεμβρίου 1953

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 323

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- N. Δ. 2711. Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ περὶ Δικῶν τοῦ Δημοσίου διατάξεων. 1
- N. Δ. 2712. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Ὁργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἰσχυουσῶν διατάξεων. 2
- N. Δ. 2713. Περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τοῦ ἀρθροῦ 2 παράγρ. 2 τοῦ Α. Ν. 1354)49 καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν ἀφορῶν τὰς εἰς ἀλλοδαπὴν ἀποστολάς. 3
- N. Δ. 2714. Περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 285)31.3.1950 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου (περὶ ἐπιδομάτων στρατεύσεως). 4
- N. Δ. 2715. Περὶ διαθέσεως τῶν Κληροδοτημάτων Γεωργίου Σταλλοῦ, Εὐθυμίου Γάτου, Ἰωάννου Γιδουγιάννου, Γεωργίου Α. Γαζῆ καὶ Περικλέους Γάτου, διὰ τὴν Ἰερυσιν Νοσοκομείου ἐν Ἀμφίσσῃ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Στάλ-λειον καὶ Γάτειον Νοσοκομεῖον». 5
- N. Δ. 2716. Περὶ ἐνοποιήσεως καὶ διαθέσεως τῶν ὑπὲρ α) Βαρδακείου καὶ Πρωΐου Νοσοκομείου Σύρου, β) Φθισιατρικοῦ Σύρου καὶ γ) Ἀσύλου Φρενοβλαβῶν Σύρου, καταλειπομένων ἐκ δωρεῶν καὶ κληροδοσιῶν τοῦ Ἰωάν. Κ. Βαρδάκα κεφαλαίων καὶ προσόδων αὐτῶν, πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ Πρωΐου καὶ Βαρδακείου Νοσοκομείου Σύρου καὶ ἀνέγερσιν παραρτήματος τούτου, χρησιμοποιοῦ-μενου ὡς Φθισιατρικοῦ Σύρου. 6
- N. Δ. 2717. Περὶ μὴ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 62 τοῦ Ν. 1811)51 καὶ τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ Ν. Δ. 2500)53 εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐμπορίου Διοικήσεως Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου. 7

Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ Νομικὸν Συμβούλιον τοῦ Κράτους ἀποτελεῖ ἐνιαίαν Ἀνώτατην ἐν τῷ Κρατικῷ Ὁργανισμῷ Ἀρχήν, ἀμέσως ἐπόμε-νον τῇ ἱεραρχικῇ τάξει τοῦ Α.Σ.Δ.Υ.

Ἄρθρον 2.

Αἱ περὶ εἰδικῆς βωσιδικίας διατάξεις τῶν ἀρθρων 111 ἀριθ. 6 καὶ 112 ἀριθ. 2 τοῦ Κώδικος τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ κυρίου προσωπικοῦ τοῦ Νομι-κοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 24 τοῦ Α. Ν. 427 τοῦ 1945, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ Ν. 1715 τοῦ 1951, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Ἡ ἐνώπιον τῶν ἐπαρχιακῶν Δικαστηρίων καὶ Δικαστικῶν ἢ Διοικητικῶν Ἀρχῶν, ὅπου δὲν λει-τούργησι δικαστικὰ γραφεῖα τοῦ Δημοσίου, ὑπεράσπιτις τῶν ὑποθέσεων τοῦ Δημοσίου διεξάγεται διὰ δικηγόρων ὁριζομέ-νων ἀνὰ διετίαν ὑπὸ τῆς Ὁλομελείας τοῦ Νομ. Συμβουλίου, ἥτις δύναται καὶ πρὸ τῆς διετίας νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν ὁρι-σθέντα δικηγόρον, ἂν συντρέχουσιν λόγοι ἐπιβάλλοντες κατὰ τὴν κρίσιν τῆς τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ καὶ μετὰ τὴν παρέ-λευσιν ταύτης νὰ ὀρίσῃ καὶ πάλιν τοὺς ἰδίους δικηγόρους, οἵτι-νες κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐπέδειξαν ὅτι κέκτηνται ἀπαντα τὰ νόμιμα προσόντα καὶ ἐξεπλήρωσαν ἐπαρκῶς τὰ καθήκοντά των. Οἱ δικηγόροι οὗτοι ἀμείβονται κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχυ-ούσας διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ δικηγόρων, τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν πάντως δυναμένης νὰ ἐλαττωθῇ μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἐν τῷ Κώδικι ἀναφερομένου κατωτάτου ὁρίου. Ὑξαιρητικῶς ἐπὶ ἐργασιῶν, ἐφ' ὧν τὸ ἐλάχιστον ὄριον ἀμοιβῆς ὀρίζεται κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ δικηγόρων εἰς ποσοτὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης, ἡ ἀμοιβὴ αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 200 μεταλλι-κὰς δραχμὰς δι' ἐκάστην τῶν ἐργασιῶν τούτων. Οἱ ὡς ἄνω δικηγόροι ὀφείλουν νὰ παρέχουσιν συμβουλὰς νομικὰς εἰς τὰς ἐν τῇ ἐδρᾷ των ἀρχὰς καὶ νὰ συμπράττωσι μετὰ τούτων εἰς πᾶσαν ἐνέργειαν ἐξασφαλιστικὴν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημο-σίου, μὴ δικαιοῦμενοι ἀμοιβῆς διὰ τὰς συμβουλὰς καὶ ἐξωδί-κους ἐν γένει ἐνεργείας των. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἰσχύουν καὶ διὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐργασίας. Ὡσαύτως αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ δικῶν ἀνοικει-στῶν διὰ τακτικῆς ἀγωγῆς ἢ πίνακος τοῦ δικαιοῦχου δικηγό-»

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2711.

Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ περὶ Δικῶν τοῦ Δημοσίου διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1953 σύμφωνον γνώ-μης κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 35 Εἰδικῆς

ρου ἐπὶ διαφορῶν λόγω δαπανῶν καὶ ἀμοιβῆς, ἐφ' ὧν δὲν ἐξε-
δίδη μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τελεσιδίκου ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐν ἄρθρῳ 473 τοῦ Ν. 1493)50 περὶ κυρώσεως τοῦ Κώ-
δικος Ποιν. Δικονομίας προθεσμία πρὸς ἀσκήσιν τῶν ἐνδι-
κῶν μέτων ἐφέσεως καὶ ἀναίρεσεως κατὰ βουλευμάτων καὶ
ἀποφάσεων, προκειμένου περὶ τοῦ Δημοσίου εἶναι 159 ἡμέρες,
ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ βουλευματος ἢ τῆς ἀποφά-
σεως καὶ παρεκτεινομένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 166
παρ. 1 τοῦ Κώδ. Ποιν. Δικονομίας.

Ἄρθρον 5.

Τὸ Δημοσίον δύναται διὰ τὰς ἐξ οἰουδήποτε ἀδικήματος
ἀπορροῦσας ἀξιώσεις περὶ ἀποζημιώσεώς του νὰ παρίσταται
ἐνώπιον τοῦ Ποιν. Δικαστηρίου, προβάλλον ταύτας τὸ πρῶτον
ἐπ' ἀκροατηρίῳ ἅμα τῇ ἐκφωνήσεϊ τῆς ὑποθέσεως ἄνευ ἐγ-
γράφου τινὸς προδικασίας καὶ διὰ μόνης τῆς δηλώσεως τοῦ
νομίμου πληρεξουσίου του, καταχωριζομένης εἰς τὸ οἰκτεῖον
πρακτικόν, δύναται δὲ ταυτοχρόνως τῇ ἄνω δηλώσει νὰ γνω-
στοποιῇ καὶ τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν ἐξεταστῶν μαρτύρων του
πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀξιώσεώς του.

Ἄρθρον 6.

Τὸ δεύτερον ἐδάφ. τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ ἀπὸ 22.4 - 16.5.1926
Ν. Δ. «περὶ διοικητικῆς ἀποβολῆς ἐκ τῶν κτημάτων τῆς
Ἀσροπ. Ἀμύνης κλπ.» (ἄρθρον 10 ἐδάφ. δεύτερον τοῦ Καν.
Διατάγματος τῆς 26.6 - 10.7.1944 «περὶ κώδικος τῶν νό-
μων περὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου») ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολου-
θως: «παρέκτασις τῆς προθεσμίας ταύτης λόγω ἀποστάσεως
κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 195 τῆς Πολ. Δικ. χωρεῖ
πάντοτε ἔστω καὶ ἂν ἐν τῷ εἰδικῷ νόμῳ δὲν ὀρίζεται τοιαύτη».

Ἄρθρον 7.

Ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου τῆς συζήτησεως πολιτικῆς ὑπο-
θέσεως ἐνώπιον οἰουδήποτε Δικαστηρίου, πᾶς ἀντίδικος τοῦ
Δημοσίου ὀφείλει νὰ σημειώσῃ ἐπὶ παντὸς κατὰ τούτου στρε-
φόμενου δικογράφου, ἐπὶ τῶν προτάσεων καὶ σημειωμάτων ἢ
νὰ δηλώσῃ κατὰ τὴν ἐνώπιον Εἰδηνοδικῶν, Προέδρων ἢ εἰ-
σηγητῶν συζήτησιν, ἐγγραφομένης τῆς σχετικῆς δηλώσεως ἐν
τοῖς πρακτικαῖς ἢ ταῖς ἐκθέσεσιν, τὴν ἀκριβῆ διεύθυνσιν τῆς
κατοικίας του (ὁδὸς καὶ ἀριθμὸς).

Μεταγενεστέρα ἀλλαγὴ κατοικίας δηλωσάντων τοιαύτην
δέον νὰ γνωστοποιῇται κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην διαδικα-
στικὴν ἐνέργειαν ἢ δι' ἐξωδίκου εἰδοποιήσεως εἰς τὸ Δημό-
σιον, ἄλλως πᾶσα ἐπίδοσις δικογράφου ἐκ μέρους τούτου πρὸς
τοὺς ἀντιδίκους αὐτοῦ εἶναι ἐγκυρος γενομένη εἰς τὴν ἀρχι-
κῶς δηλωθεῖσαν κατοικίαν καὶ διεύθυνσιν. Ὁ ἀναφέρων ἐγ-
γράφως ἢ προφορικῶς ψευδῇ διεύθυνσιν κατοικίας ἀντίδικος
τοῦ Δημοσίου, διώκεται καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 225
παράγραφος 2 Ποιν. Κώδικος.

Ἄρθρον 8.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Α. Ν. 1539)1938
«περὶ προστασίας τῶν Δημοσίων Κτημάτων» ἀντικαθίσταται
ὡς ἑξῆς: «Κατὰ τῶν τελεσιδικίων ἀποφάσεων ἐπιτρέπεται
αἰτήσεις ἀναίρεσεως διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 807 τῆς Πολ. Δικ.
λόγους ὡς καὶ διὰ ψευδῇ ἐρμηνείαν ἢ ἐσφαλμένην ἐφαρμο-
γὴν τῶν ἄρθρων 3, 7, 13 τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 14,
τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 16, τῆς παραγράφου 1 τοῦ
ἄρθρου 17 καὶ τῶν ἄρθρων 20 καὶ 21 τοῦ παρόντος νόμου».

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἀρθ. 3 τοῦ Ν.Δ. 1174 τοῦ 1942 «περὶ διαιτητικῶν τινῶν
ἀποφάσεων καὶ τῆς τηρητέας διαδικασίας πρὸς διαιτητικὴν
λύσιν διαφορῶν τοῦ Δημοσίου», καταργεῖται. Οἱ μέχρι τοῦ
παρόντος γενόμενοι κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ.
1174 τοῦ 1942 διορισμοὶ διαιτητῶν εἰς διαφορὰς τοῦ Δημο-
σίου θεωροῦνται νομίμως γενομένοι.

Ἄρθρον 10.

Αἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀσκηθε-
σαι ἐκπροθέσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2
τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 1530)1950 «περὶ συμπληρώσεως,
τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν. Δ.
1138)1949 «περὶ τῶν ἐχθρικών περιουσιῶν», κυρωθέντων
διὰ τοῦ Νόμου 2113)52 ἀγωγαί, ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὴν παρ.
1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α. Ν. 1530)1950 Δικαστηρίου, θεω-
ροῦνται ὡς ἐκπροθέσεως κατατεθείσαι, ἐφ' ὅσον εἶχεν ἀσκηθῇ
ἐμπρόθεσμος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἢ κατὰ τὸν Α. Ν.
1323)1949 ἀγωγή ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸν νόμον τούτον ἀρ-
μοδίου Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του
ἐν τῇ Εφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν τῇ Β. Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ Οὐρασιγκτόνως 31 Ὀκτωβρίου 1953

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Η. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΜΗΑΜΗΑΚΟΣ, Κ. ΠΑΠΑ-
ΓΙΑΝΝΗΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΗΣ, Χ. ΨΑΡΡΟΣ, Κ. ΑΛΑ-
ΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΙΑΝΙΔΗΣ, Ε. ΓΟΝΗΣ, Π. ΣΙ-
ΦΝΑΙΟΣ, Σ. ΔΗΜΑΡΤΟΣ, Σ. ΓΕΩΡΓΙΩΤΗΣ, Σ. ΓΓΑ-
ΛΙΣΤΡΑΣ, Α. ΕΤΤΑΞΙΑΣ, Α. ΚΑΡΑΘΟΔΩΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1953.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Δ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2712.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ὄργα-
νισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἰσχυουσῶν διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συν-
τάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1953 σύμφωνον γνώ-
μην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδι-
κῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑ-
πουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ Ὄργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ Ὄργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτι-
κοῦ Συνεδρίου τροποποιοῦνται καὶ συμπληροῦνται κατὰ τὰ ἐν
τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις ὀριζόμενα.

2. Ὅπου τοῦ παρόντος γίνεται μνεία τοῦ Νομοθετικοῦ Δια-
τάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923 νοεῖται τὸ ἀπὸ 4 Ἰουλίου
1923 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ Ὄργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγ-
κτικοῦ Συνεδρίου», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 184 τοῦ
1923 φύλλον τοῦ Α' τεύχους τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερ-
νήσεως, ὅπου δὲ τοῦ παρόντος γίνεται μνεία τοῦ ἀπὸ 3 Ἰου-
λίου 1933 Διατάγματος, νοεῖται τὸ Διάταγμα τῆς 3 Ἰουλίου
1933 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ Ὄργανισμοῦ τοῦ
Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἰσχυουσῶν διατάξεων», δημοσιευθὲν
διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 181 τοῦ 1933 φύλλου τοῦ Α' τεύχους τῆς
Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

"Άρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουλίου 1933 Διατάγματος (ἄρθρον 5 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων) ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

« Ἄρθρον 5.—1) Τὸ Συνέδριον, ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζεται ἄλλως διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν συμφώνως πρὸς τοῦτον ἐκδοθησάντων Διαταγμάτων, ἐκτελεῖ τὰ εἰς αὐτὸ ἀνατιθέμενα καθήκοντα ἐν Ὀλομελείᾳ ἢ διὰ τῶν Τμημάτων καὶ Κλιμακίων αὐτοῦ.

2) Ἡ Ὀλομελία τοῦ Σώματος συγκροτεῖται ἐκ τοῦ Προέδρου, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, καὶ βέκα τοῦλάχιστον Ἀντιπροέδρων ἢ Συμβούλων.

3) Ἐκαστον τῶν Τμημάτων ἀποτελεῖται ἐξ ἐνὸς Ἀντιπροέδρου, ὡς Προέδρου, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, καὶ ἐκ τεσσάρων τοῦλάχιστον Συμβούλων ὡς Μελῶν. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου δύναται, ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ πρὸςδρεύσῃ καὶ οἰουδήποτε τῶν Τμημάτων.

4) Ἐκαστον τῶν Κλιμακίων ἀποτελεῖται ἐξ ἐνὸς Συμβούλου, ὡς Προέδρου, καὶ δύο Παρέδρων ὡς μελῶν. Οἱ Παρέδροι λαμβάνονται ἐκ πίνακος κατὰ τὸν ὅρον ἐκαστοῦ δι' ἀποφάσεως τῆς Ὀλομελείας τοῦ Σώματος, δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

5) Ὁ ἀριθμὸς τῶν Τμημάτων ὀρίζεται εἰς τρία. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Κλιμακίων ὀρίζεται ἐκαστοῦ δι' ἀποφάσεως τῆς Ὀλομελείας τοῦ Σώματος, δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὀρίζεται καὶ ἡ ἀρμοδιότης ἐκαστοῦ Τμήματος ἢ Κλιμακίου. Κατὰ τὸν αὐτὸν ἐπίσης τρόπον δύναται καὶ ν' ἀυξάνηται ὁ ἀριθμὸς τῶν Τμημάτων.

6) Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου, διὰ πράξεώς του δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὀρίζει εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκαστοῦ ἔτους τοὺς Προέδρους καὶ τὰ Μέλη τῶν Τμημάτων καὶ Κλιμακίων. Δι' ὁμοίας πράξεως δύναται καὶ ἐντὸς τοῦ ἔτους νὰ μεταβάλληται ἢ σύνθεσις τῶν Τμημάτων καὶ Κλιμακίων, ἐφ' ὅσον αἱ ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας ἐπιβάλλουσι τοῦτο.

7) Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἐλλείψεως ἢ κωλύματος Μέλους τινὸς ἀναπληροῦνται : α') ὁ Πρόεδρος διὰ τινος τῶν Ἀντιπροέδρων κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος, β') οἱ Ἀντιπρόεδροι δι' ἐτέρου Ἀντιπροέδρου ἢ Συμβούλου, κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος, γ') οἱ Σύμβουλοι δι' ἐτέρων Συμβούλων, κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος καὶ δ') οἱ Παρέδροι δι' ἐτέρων Παρέδρων, κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος, λαμβανόμενων ἐκ τοῦ, κατὰ τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ παρόντος ἁρθρου, πίνακος.

8) Τὸ Συνέδριον ἀποφαίνεται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων, νικώσης ἐν ἰσότητι τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου. Ἄν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν σχηματισθῶσι πλείονες τῶν δύο γνώμων, μὴ καταρτιζομένης οὕτω πλειοψηφίας, οἱ ἔχοντες μεμονωμένην τὴν γνώμην ἢ ἀποτελοῦντες τὴν ἀσθενεστέραν ὁφείλουσι νὰ προσχωρήσωσιν εἰς τὴν μίαν τῶν ἐπικρατεστέρων γνώμων. Εἰς τὴν ἐκδοσὶν τῶν ἀποφάσεων συμπράττουσι τὰ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως παρστάντα Μέλη τοῦ Συνεδρίου. Κωλυομένου ἢ ἐκλιπόντος Μέλους τινός, ἐκ τῶν παρστάντων κατὰ τὴν συζήτησιν, ἐγκύρως ἐκδίδεται ἡ ἀπόφασις ὑπὸ τῶν ὑπολοίπων παρστάντων κατὰ τὴν συζήτησιν, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τούτων εἶναι ἐπαρκής διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς Ὀλομελείας ἢ τοῦ Τμήματος, ἄλλως ἢ ὑποθέσις εἰσάγεται ἐκ νέου πρὸς συζήτησιν.

9) Κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς Ὀλομελείας καὶ τῶν Τμημάτων παρίσταται ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας καὶ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συνεδρίου, ἢ οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ τούτων, κατὰ δὲ τὰς συνεδριάσεις τῶν Κλιμακίων παρίσταται μόνον ὁ Γραμματεὺς ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής. Δικαιούται ἐν τούτοις ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας νὰ παρίσταται καὶ εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν Κλιμακίων, μὴ γνωμοδοτῶν ὅμως ἐπὶ τῶν εἰς ταῦτα εἰσαγομένων πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεων.

10) Οἱ περὶ ἐξαίρεσεως λόγοι τοῦ ἁρθρου 36 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ Μέλη τοῦ Συνεδρίου καὶ τὸν παρ' αὐτῷ Γενικὸν Ἐπίτροπον, πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ ἐδαφίου 5 τούτου, καθ' ἣν δὲν ὑφίσταται λόγος ἐξαίρεσεως τούτων καὶ ἂν ὁπωσδήποτε συμμετέσχον εἰς τὴν ἐκδοσὶν τῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως, καθ' ἣς ἀσκεῖται ἔφεσις, αἰτήσεις ἀναιρέσεως ἢ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως. Κατὰ πᾶσαν ὁμως περίπτωσιν, κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς Ὀλομελείας, δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ εἰσηγητὴς ἐπὶ ὑποθέσεως τινος Σύμβουλος μετατῶν τοῦ ἀρμοδίου Τμήματος ὡς Πρόεδρος ἢ Εἰσηγητὴς κατὰ τὴν ἐκδοσὶν τῆς, καθ' ἣς ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως, ἀποφάσεως.

11) Ἀντίγραφα τῶν ἐκδιδόμενων πράξεων τῶν Κλιμακίων διαβιβάζονται μετὰ τῶν σχετικῶν φακέλων ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συνεδρίου εἰς τὸν Γενικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας, διὰ τὴν τυχόν ὑπὸ τούτου ἀσκητὴν ἐνδίκων μέσων κατ' αὐτῶν.

"Άρθρον 3.

Τὰ ἐδάφια 8 ἕως 13 τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουλίου 1933 Διατάγματος (ἄρθρου 8 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων), ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς :

«8) Κανονίζει τὰς εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου παρεχομένας συντάξεις, ὡς καὶ τὰς συντάξεις τῶν ὑπαλλήλων Δήμων, Κοινοτήτων, ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ὁ κανονισμὸς τῶν ὁποίων ἀντέθῃ αὐτῷ δι' ἐδικῶν νόμων, ἐξαίρεσει τῶν δυνάμει προσωπικῶν νόμων χορηγουμένων συντάξεων, ὡς καὶ τῶν συντάξεων καὶ βοηθημάτων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν περὶ πολεμικῶν συντάξεων νόμων, κανονιζομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ Νόμου 1718 τοῦ 1951.

9) Γνωμοδοτεῖ συμφώνως τῷ ἁρθρῷ 57 τοῦ Συντάγματος ἐπὶ τῶν προτάσεων Νόμων, δι' ὧν σκοπεῖται ἡ τροποποίησις τῶν περὶ συντάξεων νόμων, ἢ ἀπονομὴ συντάξεως ἢ ἡ ἀναγνώρισις ὑπηρεσίας ὡς παρεχούσης δικαίωμα πρὸς σύνταξιν, ἐφ' ὅσον ἡ σύνταξις βαρύνει τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἢ τὸν προϋπολογισμὸν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

10) Γνωμοδοτεῖ, κατὰ τὸ ἄρθρον 98 τοῦ Συντάγματος, περὶ τῶν διοριστέων ἢ προακτέων εἰς θέσεις Συμβούλων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὡς καὶ περὶ τῶν διοριστέων εἰς θέσεις Παρέδρων τοῦ αὐτοῦ Σώματος.

11) Γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν παρὰ τῶν Ὑπουργῶν τιθεμένων θεμάτων, ἐφ' ὅσον δὲν ἦθελε κατὰ τὴν κρίσιν του θεωρηθῇ ὅτι ἡ ζητουμένη γνώμη του ἀποτελεῖ πρόκριμα τῶν πράξεων ἢ τῶν δικαστικῶν του ἀποφάσεων.

12) Δικάζει ἐπὶ τῆς εὐθύνης τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων διὰ πᾶσαν ἐκ δόλου ἢ ἀμελείας ἐπελθοῦσαν εἰς τὸ Δημόσιον Διετικὴν ζημίαν.

13) Δικάζει τὰς ἐγειρομένας ἀμφισβητήσεις ἐκ τοῦ ἐλέγχου τῶν λογαριασμῶν τῶν ὑπολόγων καὶ ἐκ τοῦ κανονισμοῦ τῶν συντάξεων, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐνστάσεων κατὰ τῶν ἐκδιδόμενων πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ἀποφάσεων τῆς «Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ πολεμικῶν συντάξεων», δι' ὧν κανονίζονται ἢ οὐ συντάξεις ἢ βοηθήματα προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν περὶ πολεμικῶν συντάξεων νόμων.

14) Δικάζει : Α) τὰς ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων τῶν Πρωτοδικαρίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, τῆς φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων, τῆς φορολογίας κληρονομικῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν λαχείων καὶ τῆς ἐν γένει ἀμέτου φορολογίας ὡς καὶ τῶν λοιπῶν φορολογικῶν καὶ τῶν παραβάσεων Κώδικος Φορολογικῶν στοιχείων, δι' ἃς φορολογίας ἢ παραβάσεις αἱ κείμεναι διατάξεις παραπέμπουσιν εἰς τὴν διαδικασίαν βεβαιώσεως τοῦ φόρου καθαρᾶς προσόδου. Εἰς πάσας τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον εἶναι ἀρμοδίον, μόνον ἐφ' ὅσον ὁ προσδιοριζόμενος διὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων κύριος Δημόσιος φόρος ἢ τὸ ἐπιβαλλόμενον πρόστιμον ἢ χρηματικὴ ποινὴ δὲν εἶναι κατώτερα τοῦ ποσοῦ τῶν δραχ. 250.000.000.

Τὸ ὅριον τοῦτο δύναται ν' αὐξομενῶται διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδόμενον προτάει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ὁλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον δύναται νὰ ὀρίζεται ὅτι ἐνδίκῃ μέσα ἐφέσεων τῶν ὡς εἴρηται φορολογικῶν ἢ παραβάσεων ἀνεξαρτήτως ποσοῦ θὰ ὑπάρχουν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τῶν Δευτεροβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἢ Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐφέσεων.

Ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως ἐφέσεως παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀρμοδιότητος, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ διὰ τῆς ἐφέσεως ζητούμενος κύριος δημόσιος φόρος. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, καθιστάμενον ἀρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ἐφέσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, καθίσταται ἀρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν καὶ τῶν τυχόν ἀσκουμένων ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων προσώπων συναφῶν ἐφέσεων ἢ ἀναθεωρήσεων τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 942)1949.

Β) Ἀνεξαρτήτως ποσοῦ προσδιοριζομένου φόρου, τέλους κλπ. α) τὰς προσφυγὰς κατ' ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 12 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1839)1951 Ἐπιτροπῆς φορολογίας τῶν μὴ διανεμηθέντων κερδῶν τῶν ἡμεδαπῶν Ἀνωμόμων Ἐταιρειῶν, β) τὰς ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων ἀπροσδιόριστου ποσοῦ τῶν Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων τῆς ἀμέσου ἐν γένει φορολογίας, γ) τὰς ὑπὸ τῶν ἀνωμόμων ἐταιρειῶν καὶ τῶν διευθυνόντων ἢ ἐντεταλμένων αὐτῶν συμβούλων ἀσκουμένας ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων προσδιορίζουσιν φόρον Γ' κατηγορίας κλ. α' τοῦ Κώδικος Φορολογίας Καθαρῶν Προσόδων, συμφώνως τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 942)49, ἐφ' ὅσον τὸ Συνέδριον τυγχάνει κατὰ νόμον ἀρμόδιον διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐφέσεως τοῦ φόρου τῆς Δ' κατηγορίας τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω περιπτώσεως, καὶ δ) τὰς ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς φορολογικῶν διαφορῶν μεταλλείων.

Ἐν περιπτώσει συντρεχούσης ἀρμοδιότητος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ Δευτεροβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ἢ Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐφέσεων ἐπὶ ἐκδικάσει α') ἐφέσεων φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀσκουμένων ὑπὸ συνιδιοκτητῶν ἀκινήτων ἢ ὑπὸ συνεταίρων τῆς αὐτῆς ἐπιχειρήσεως, β) ἐφέσεων πλειόνων ἀγοραστῶν τοῦ αὐτοῦ ἀκινήτου ἢ πλοίου ἐν τῇ φορολογίᾳ μεταβιβάσεως, γ') ἐφέσεων συγκληρονόμων ἐν τῇ φορολογίᾳ κληρονομιῶν, καὶ δ') ἐφέσεων εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, καὶ ε') ἢ ἐκ τῆς αὐτῆς φορολογικῆς αἰτίας ἐπιβάλλονται φόροι, τέλη κλπ. ἢ χρηματικαὶ ποιναὶ ἢ πρόστιμα εἰς βάρος πλειόνων προσώπων ἐκ ποσῶν διαφορῶν δι' ἕκαστον τούτων, αἱ ἐφέσεις ἀπάντων τῶν συνιδιοκτητῶν ἢ συνεταίρων κλπ. ἐκδικάζονται παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ἂν ἐτι δὲν ἡσκήθῃ ἔφεσις ἐκ μέρους συνιδιοκτητοῦ ἢ συνεταίρου κλπ., ἥτις ἀσκουμένη θὰ ὑπῆγετο λόγῳ ποσοῦ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

15) Δικάζει τὰς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὑπαχθείσας εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτοῦ ἐφέσεις κατὰ καταλογιστικῶν ἀποφάσεων ἐκδιδόμενων παρὰ τῶν Ὑπουργῶν ἢ τῶν ἐπὶ τούτῳ ἐντεταλμένων συλλογικῶν ἢ μὴ ὁργάνων τῆς Διοικήσεως ἐπὶ διαχειρίσεως ὕλικου ἢ χρηματικοῦ τοῦ Δημοσίου ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἐν γένει.

Ἄρθρον 4.

1. Αἱ ἐν παραγράφοις α' καὶ β' τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ ἀρθροῦ 20 τοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ἰουλίου 1933 (ἀρθρον 20 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων) λέξεις «τῆς Ὁλομελείας», ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «τοῦ οἰκείου Τμήματος».

2. Αἱ ἐν ἐδαφίῳ 1 τοῦ ἀρθροῦ 26 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ἰουλίου 1933 (ἀρθρον 26 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων) λέξεις «καὶ τὴν κατὰ τὸ ἀρθρον 48

ἐκδῶσιν τοῦ Συμβούλου», ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «καὶ τὴν κατὰ τὸ ἀρθρον 49 ἐκδῶσιν τοῦ Παρέδρου».

3. Αἱ ἐν ἀρθρῳ 27 τοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ἰουλίου 1933 (ἀρθρον 27 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923) λέξεις «Αἱ πράξεις τοῦ Συνεδρίου καταρτιζόμεναι», ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «Αἱ πράξεις τοῦ Συνεδρίου καταρτιζόμεναι ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἐδαφίον 5 τοῦ ἀρθροῦ 5 ἀρμοδίου Κλιμακίου».

4. Ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 2 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ἰουλίου 1926 «περὶ ἐντελέσεως γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Οἰκονομικῶν κλπ.» ἀρμοδιότης τοῦ οἰκείου Τμήματος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου πρὸς ἐκδῶσιν πράξεως διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἀρθρον 29 τοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ἰουλίου 1933 (ἀρθρον 29 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων), τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

α) Αἱ ἐν ἐδαφίῳ 1 λέξεις «ἡ προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς Ὁλομελείας τοῦ Συνεδρίου» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ἐφεσις ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Τμήματος τοῦ Συνεδρίου».

β) Αἱ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ παραγράφῳ τοῦ ἐδαφίου 2 λέξεις «Εἰς προσφυγὴν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «Εἰς ἐφεσιν».

γ) Ἡ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 3 λέξις «προσφυγῆς» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «ἐφέσεως» ἢ δ' ἐν τῷ αὐτῷ ἐδαφίῳ λέξις «Τμήματος» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «Κλιμακίου».

δ) Ἐν τέλει τοῦ ὡς ἄνω ἀρθροῦ 29 προστίθεται ἐδαφίον ἔχον οὕτω :

«Αἱ κατὰ τὸ ἐδαφίον 15 τοῦ ἀρθροῦ 8 ἐφέσεις ἀσκοῦνται ἐντὸς ἑξαμήνου προθεσμίας, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον κοινοποιήσεως τῆς καταλογιστικῆς ἀποφάσεως».

Ἄρθρον 6.

Ἡ τελευταία περίοδος τοῦ ἐδαφίου 4 τοῦ ἀρθροῦ 30 τοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ἰουλίου 1933 (ἀρθρον 30 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων) ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 29 ἐφεσις ἀσκουμένη ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἐδαφίον 5 τοῦ ἀρθροῦ 5 ἀρμοδίου Τμήματος τοῦ Συνεδρίου».

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἀρθρον 34 τοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ἰουλίου 1933 (ἀρθρον 32 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων), ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἄρθρον 34.—1) Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον διὰ τοῦ κατὰ τὸ ἐδαφίον 5 τοῦ ἀρθροῦ 5 ἀρμοδίου Κλιμακίου, κανονίζει τὰς πράξεις τοῦ τὰς εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου πληρωτέας συντάξεις, ἐξαίρεται τὸν δυνάμει προσωπικῶν νόμων χορηγουμένων, ὡς καὶ τῶν συντάξεων καὶ βοηθημάτων τῶν προβλεπόμενων ὑπὸ τῶν περὶ πολεμικῶν συντάξεων νόμων.

2) Δι' ὁμοίας πράξεώς του τὸ Συνέδριον κανονίζει ἐπίσης τὰς συντάξεις τῶν Δημάρχων, τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ὑπαλλήλων ὡς καὶ τὰς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Συνεδρίου ὑπαχθείσας δυνάμει εἰδικῶν νόμων συντάξεις ὑπαλλήλων ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων ἢ εἰδικῶν Ὀργανισμῶν.

3) Αἱ ἐπὶ τῶν συντάξεων πράξεις τοῦ Συνεδρίου εἶναι ὑπαχθεῖναι διὰ τε τὸν αἰτούντα καὶ τὸν Δημόσιον ἢ τὸν, εἰς βάρος τοῦ ὁποίου εἶναι καταβλητέα ἡ σύνταξις, Δήμον, Κοινότητα, ἀγαθοεργὸν ἱδρυμα, νομικὸν πρόσωπον ἢ εἰδικὸν Ὀργανισμόν, μὴ ἐπιτροπομένης προσφυγῆς εἰς τὰ Δικαστήρια.

4) Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἀρθρον πράξεων ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἀρθρῶν 24, 25, 26, 27, 28 καὶ 29, τὸ δὲ κατὰ τὸ ἀρθρον 28 παράβολον ὅρι-

ζεται εκάστοτε δι' αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών, δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως»
 *Αρθρον 8.

Α'. Το εδάφιον 1 του άρθρου 36 του Διατάγματος της 3 Ιουλίου 1933 (άρθρου 34 του Νομοθετικού Διατάγματος της 4 Ιουλίου 1923, ως τούτο τροποποιήθη διά μεταγενεστέρων διατάξεων), αντικαθίσταται διά δικτῶ εδαφίων, ὑπ' ἀριθμοὺς 1 ἕως 8, ἐχόντων οὕτω:

«Αρθρον 36.—1) Τὴν δικαστικὴν δικαιοδοσίαν ἀσκήει τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον διὰ τῶν Τμημάτων αὐτοῦ ἢ ἐν Ὁλομελείᾳ.

2) Ἐν Ὁλομελείᾳ τὸ Συνέδριον δικάζει ἀποφασίζον ἐπὶ αἰτήσεων ἀναιρέσεως κατ' ἀποφάσεων τῶν Τμημάτων αὐτοῦ, ἐξαίρεσις τῶν αἰτήσεων ἀναιρέσεως κατὰ τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 14 τοῦ άρθρου 8 ἐκδιδομένων ἀποφάσεων, διὰ τῶν Τμημάτων δὲ ἐπὶ πάσης ἄλλης περιπτώσεως.

3) Ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως ἀσκήεται διὰ κακὴν σύνθεσιν τοῦ δικάσαντος Τμήματος, διὰ παράβασιν οὐσιώδους τύπου τῆς διαδικασίας καὶ δι' ἐσφαλμένην ἐρμηνείαν ἢ πλημμελὴ ἐφαρμογὴν τοῦ διέποντος τὴν ἐπίδικον ὑπόθεσιν νόμου.

4) Ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως ἀσκήεται παρὰ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον ἢ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Συνεδρίῳ ἢ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Υπουργοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου.

5) Προθεσμία διὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐνδίκου τούτου μέσου ὁρίζεται ἐτησία, ἀρχομένη διὰ μὲν τοὺς Υπουργοὺς καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἀφ' ἧς ἡ ἀπόφασις περιήλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, διὰ δὲ τὸν Γενικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως καὶ διὰ τὸν ἐνδιαφερόμενον ἰδιώτην ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῇ τῆς ἀποφάσεως.

6) Ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσιέντος ἰδιώτου δέον νὰ κατατίθεται, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως, παράβολον δραχμῶν 150.000, δυνάμενον ἐκάστοτε ν' αὐξομειωθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης εἰς τὴν Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἀποδιδόμενον δ' ἐν περιπτώσει παραδοχῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως ἢ παραιτήσεως πρὸ τῆς συζητήσεως καὶ καταπίπτων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐν ἀπορρίψει ταύτης.

7) Γενομένης δεκτῆς τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως δι' ἐσφαλμένην ἐρμηνείαν ἢ πλημμελὴ ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου, ἢ Ὁλομελεία τοῦ Συνεδρίου ἀποφασίζει καὶ περαιτέρω ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, εἰς πάσαν δ' ἄλλην περίπτωσιν ἀναπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἐκδόν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν Τμήμα διὰ τὴν ἐκ νέου ἐξέτασιν ταύτης.

8) Ἐξαίρετικῶς καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρὸς ἀσκήσιν αἰτήσεως ἀναιρέσεως προθεσμίας, ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας δικαιούται ν' ἀσκήσῃ αἴτησιν ἀναιρέσεως ὑπὲρ τοῦ νόμου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, γινομένης δεκτῆς τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως, ἡ ἀναιρεσιβαλλομένη ἀπόφασις παρῶναι ἀμετάβλητος, ἀναιρεῖται ὅμως αὕτη ὑπὲρ τοῦ νόμου διὰ τὴν ἐπὶ παρομοίας περιπτώσεως συμβῆρσιν τοῦ ἀρμοδίου Τμήματος ἢ Κλημαχίου πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Ὁλομελείας».

Β'. Τὸ μέχρι τοῦδε ἐδάφιον 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω άρθρου 36 τοῦ ἀπὸ 3 Ιουλίου 1933 Διατάγματος λαμβάνει ἐφεξῆς τὸν ἀριθμὸν 9, ἢ δ' ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ αὐτοῦ λέξις «φορολογουμένων» αντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «ἐνδιαφερομένων».

Γ'. Τὸ δικόγραφον τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως ἐνώπιον τῆς Ὁλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν 75.000. τὰ δὲ λοιπὰ ἐγγράφα τῆς διαδικασίας τῶν αὐτῶν αἰτήσεων ἀναιρέσεως ὑπόκεινται εἰς τέλος ἰσα πρὸς τὰ ἄλλα τοῦδε ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ τελῶν χαρτοσήμου ὁριζόμενα προκαίμενου περὶ τῶν ἐγγράφων τῆς διαδικασίας τῶν προσφυγῶν ἐνώπιον τῆς Ὁλομελείας τοῦ αὐτοῦ Σώματος. Πάντα τὰ ἐγγράφα τῆς διαδικασίας ἐπὶ τῶν ἐφέσεων κατὰ πρᾶξεων περὶ κανομισμοῦ συντάξεως ὑπόκεινται εἰς τὸ ἥμισυ

τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ τελῶν χαρτοσήμου ὁριζόμενων τελῶν ἐπὶ ἐγγράφων τῆς διαδικασίας τῆς ἐφέσεως ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

*Αρθρον 9.

Τὸ ἀρθρον 37 τοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ιουλίου 1933 (άρθρον 35 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ιουλίου 1923, ὡς τούτο τροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων) τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Α'. Ἡ εἰς τὸ ἐδάφιον 1 λέξις «προσφυγῇ» αντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «ἐφέσεως», ἐν τέλει δὲ τοῦ αὐτοῦ εδαφίου προστίθεται ἐν συνεχείᾳ ἡ φράσις «ἢ ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ νόμου ὁρίζεται, ὅτι ἡ ἐφεσις ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς κατ' ἧς αὕτη στρέφεται πρᾶξεως».

Β'. Τὸ ἐδάφιον 2 καταργεῖται.

Γ'. Τὸ ἐδάφιον 3, λαμβάνον ἐφεξῆς τὸν ἀριθμὸν 2, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«2) Αἱ ἐφέσεις, πλὴν τῶν παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τῶν Υπουργῶν ἀσκουμένων, εἶναι ἀπαράδεκτοι ἂν δὲν προσαρτῶνται εἰς ταύτας ἀποδεικτικὸν καταβολῆς τοῦ κατὰ τοὺς οἰκείους νόμους ὁριζομένου παραβόλου, καὶ ἐφ' ὅσον τοιοῦτο δὲν ὁρίζεται δι' αὐτῶν, παραβόλου ἴσου πρὸς τὸ ἐν τέταρτον τοῖς ἐκατὸν ἐπὶ τοῦ διὰ τῆς ἐφέσεως ἀμφισβητουμένου ποσῷ. Τὸ παράβολον τοῦτο δὲν δύναται, ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ ἡ κατώτερον τοῦ ἐνδὲς τρίτου τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφιον 6 τοῦ άρθρου 36 ἀπαιτουμένου διὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀναιρέσεως, εἰς τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο ὁρίζεται γενικῶς ἐπὶ πάσης ἐφέσεως κατὰ πρᾶξεως περὶ συντάξεως».

Δ'. Τὸ ἐδάφιον 4 λαμβάνει ἐφεξῆς τὸν ἀριθμὸν 3, αἱ δ' ἐν αὐτῷ λέξεις «προσφυγῶν ἢ ἐφέσεων ἢ ἀναθεωρήσεων τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων κλπ.» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «κατὰ τὸ ἐδάφιον 14 τοῦ άρθρου 8 ἐφέσεων ἢ προσφυγῶν».

Ε'. Τὸ ἐδάφιον 5 λαμβάνει ἐφεξῆς τὸν ἀριθμὸν 4.

*Αρθρον 10.

Τὸ ἀρθρον 38 τοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ιουλίου 1923 (άρθρον 36 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ιουλίου 1923) ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Αρθρον 38. 1) Αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν Τμημάτων τοῦ Συνεδρίου εἶναι ἐκτελεσταί, ἐπιτροπομένου μόνου τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 36 ἐνδίκου μέσου τῆς ἀναιρέσεως, ὅπου συγχωρεῖται ἢ ἀσκήσιν τούτου. Αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν Τμημάτων ὑπόκεινται ὡσαύτως εἰς τὸ ἑκτακτὸν ἐνδικὸν μέσον τῆς ἀναθεωρήσεως, ἀπαιτούμενον ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν Τμήματος, κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 28 ὁριζόμενα, εἴτε ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ Συνεδρίῳ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου ἢ τοῦ ἀρμοδίου Υπουργοῦ, εἴτε παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου, τοῦ κατατιθεμένου παραβόλου ὁριζομένου ὡς ἐν ἐδαφίῳ 2 τοῦ άρθρου 37.

2) Ἀναθεωρήσις κατὰ τῆς ἐπὶ ἐφέσεως ἐκδοθείσης ἀποφάσεως δὲν ἐπιτρέπεται ἂν διὰ τὸ αὐτὸ κερφάλαιον ἤσκηθῃ αἴτησις ἀναθεωρήσεως τῆς πρᾶξεως κατὰ τὸ ἀρθρον 28».

*Αρθρον 11.

Ἡ ἐν παραγράφῳ 3' τοῦ εδαφίου 5 τοῦ άρθρου 11 τοῦ ἀπὸ 3 Ιουλίου 1933 Διατάγματος (άρθρου 40 Νομοθ. Διατάγματος τῆς 4 Ιουλίου 1923, ὡς τούτο τροποποιήθη διὰ τῶν άρθρων 5 καὶ 7 τοῦ Νόμου 4517 τοῦ 1930) φράσις «ὡπὸ τὸν περιορισμὸν ὅτι οἱ οὕτω διαρριζόμενοι δὲν δύναται νὰ ὑπερβῶσι τὸ 1/3 τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Συμβούλων» καταργεῖται.

*Αρθρον 12.

Α'. Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ άρθρου 44 τοῦ ἀπὸ 3 Ιουλίου 1933 Διατάγματος (ἐδάφιον 2 τοῦ άρθρου 43 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 4 Ιουλίου 1923) ἀντικαθίσταται διὰ πέντε νέων ἐδαφίων ὑπ' ἀριθμοὺς 2, 3, 4, 5 καὶ 6, ἐχόντων οὕτως:

«2) Τὰ ἰσόβια μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ὁ παρ' αὐτῷ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαιῶς τῆς ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις ἐκ τῶν ἐν ἀρθρῷ 43 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 1055».

1946 «περί προσόντων των Δικαστικών λειτουργών» μνημονευομένων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 43 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1055)1946. τοῦ περὶ ἀπολύσεως Β. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3) Τὰ ἰσόδια μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ὁ παρ' αὐτῷ Γενικὸς Ἐπιτροπὸς τῆς Ἐπικρατείας δύνανται νὰ παυθῶσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσης ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 98 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 88 τοῦ Συντάγματος μνημονευομένων.

4) Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀρμόδιον Δικαστήριον διὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀπαιτουμένης δικαστικῆς ἀποφάσεως καθίσταται ἡ Ὀλομέλεια τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐφαρμόζονται δὲ καὶ ἐν προκειμένῳ πᾶσαι αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 44, 45, 49, 50 καὶ 51 τοῦ ὡς ἄνω Ἀναγκ. Νόμου 1055)1946, πλὴν τῆς διατάξεως τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 44.

5) Ὅπου τῶν ὡς ἄνω διατάξεων τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1055)1946 γίνεται μεία τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, νοεῖται, προκειμένου περὶ τῶν ἰσοδίων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ δὲ κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ ὡς ἄνω Ἀναγκ. Νόμου 1055)1946 δικαίωμα τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου δὲν ἀσκεῖται προκειμένου περὶ τῶν ὡς ἄνω λειτουργῶν.

6) Προκειμένης κρίσεως περὶ πύσεως ἢ μὴ ἰσοδίου μέλους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τοῦ παρ' αὐτῷ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας δι' ἀνεπάρκειαν περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων του, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου, πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀνεπάρκειας, αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 8, 9 καὶ 10 τοῦ Νόμου 408 τοῦ 1914. Προκειμένης δὲ κρίσεως περὶ ἀποχωρήσεως λόγῳ νόσου τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω λειτουργῶν, ἢ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1055)1946 Ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του καὶ δύο ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων Ἀρεοπαγιτῶν, παρισταμένου κατὰ τὰς διασκέσεις τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ γνωμοδοτοῦντος τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Β'. Τὸ μέχρι τοῦδε ἐδάφιον 3 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 44 τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουλίου 1933 Διατάγματος (ἐδάφιον προτεθέν εἰς τὸ ἄρθρον 43 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923 διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 4517 τοῦ 1930) λαμβάνει ἐφεξῆς τὸν ἀριθμὸν 7.

Γ'. Ἐφεξῆς ἢ κατὰ τὸ ἐδάφιον 17 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουλίου 1933 Διατάγματος (ὡς τοῦτο ἰσχύει τροποποιηθὲν διὰ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Νόμου 108 τοῦ 1943) ἀπόφασις τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου περὶ διορισμοῦ εἰς θέσεις Παρέδρων τοῦ αὐτοῦ Σώματος δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 13.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ἰουλίου 1933 (ἄρθρου 48 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων) προστίθενται δύο παράγραφοι, ἔχοντες οὕτως:

«Οἱ Παρέδροι μετέχουσιν ὡσαύτως ὡς μέλη τῶν Κλιμακίων τοῦ Συνεδρίου καταρτίζοντες, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, τὴν κατὰ τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 48 ἐγγραφοὺς εἰσήγησιν.

Δι' ἀποφάσεως τῆς Ὀλομελείας δύνανται οἱ μετέχοντες τῶν Κλιμακίων Παρέδροι ν' ἀπαλλάσσωνται τῆς ἀσκήσεως τοῦ προληπτικοῦ ἐλέγχου».

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἄρθρον 51 τοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ἰουλίου 1933 (ἄρθρον 50 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923) τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Α'. Ἡ ἐν παραγράφῳ α' τοῦ ἐδαφίου 1 φράσις «καὶ ἀκούεται ἐπὶ πάσης συζητουμένης ὑποθέσεως» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «καὶ ἀκούεται ἐπὶ πάσης συζητουμένης παρὰ τούτων ὑποθέσεως, δικαιούται δὲ νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τῶν Κλιμακίων συζητουμένων ὑποθέσεων».

Β'. Ἡ ἐν παραγράφῳ β' τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου 1 φράσις «τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 28, 29 παραγρ. 2 καὶ 38 ἐδικα μέτα» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 28, 29 36 καὶ 38 ἐδικα μέτα».

Ἄρθρον 15.

1. Αἱ ἐν τῇ τρίτῃ παραγράφῳ τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουλίου 1933 Διατάγματος (ἄρθρου 51 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων) λέξεις «τοῦ δικαστικοῦ Τμήματος τοῦ Συνεδρίου» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «τῶν Τμημάτων τοῦ Συνεδρίου».

2. Εἰς τὸ, διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 108)1943, προτεθέν εἰς τὸ ἄρθρον 28 τοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ἰουλίου 1933, ἐδάφιο 8, ἡ λέξις «προσφυγῆς» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «εφέσεως».

3. Αἱ ἐν ἐδαφίῳ 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 770)1945 λέξεις «τὸ 1 Τμήμα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον». αἱ δὲ ἐν ἐδαφίῳ 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 770)1945 λέξεις «τοῦ 1 Τμήματος τοῦ Συνεδρίου» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «τοῦ ἀρμοδίου Κλιμακίου τοῦ Συνεδρίου».

Ἄρθρον 16.

1. Εἰς περιπτώσιν ἀμφιστολιῶν ἐπὶ ἀναφερομένων κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν λογαριασμῶν ἢ τῶν συντάξεων ζητημάτων, δύναται ἐκ τῶν προτέρων νὰ προκληθῇ δι' ἐκθέσεως τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ πρὸς τὸ ἀρμόδιον Κλιμακίον, ἢ γνώμη αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων.

2. Ὁμοίως ἐκθέσεις δύνανται νὰ υποβάλλωσι καὶ οἱ Παρέδροι ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Τμήματος τοῦ Συνεδρίου πρὸς τῆς παρ' αὐτῶν θεωρήσεως τῶν ἐνταλμάτων.

3. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου δύναται, ἐν κρίσει τοῦτο ἀναγκαῖον, λόγῳ τῆς σοβαρότητος ἢ τῆς γενικότητος τῆς περιπτώσεως, νὰ προκαλῇ τὴν γνώμην τῆς Ὀλομελείας ἐπὶ οἰουδήποτε θέματος, ὅποτε αὕτη εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τε τὰ Κλιμακία καὶ τὰ Τμήματα τοῦ Συνεδρίου κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν σχετικῶν πράξεων καὶ ἀποφάσεων του.

Ἄρθρον 17.

Προκειμένου περὶ ἐφέσεων ἢ αἰτήσεων ἀναίρεσεως ἢ αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως, ἀσκουμένων, κατὰ τὰς καίμενας ἐκάστοτε διατάξεις, ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐξαίρεται τῶν περὶ τὸν προτεθὲν τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου (ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο τροποποιεῖται διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος) τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς καταβολῆς τῶν κατὰ νόμον ὀφειλουμένων τελῶν ἢ συμπληρώσεως τῶν τυχόν ἐλλειπῶς καταβληθέντων τοιούτων, ὡς καὶ τὸ ἀποδεικτικὸν κοινοποιήσεως τῶν ὡς ἄνω ἐνδίκων μέσων εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον (ἀρμόδιον Ὑπουργὸν ἢ Νομικὸν Πρόσωπον ἢ ἰδιώτην) θέον νὰ κατατίθεται τὸ βραδύτερον ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς περιλεύσεως τοῦ δικυγράφου εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Παραρκομένης ἀπράκτου τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας, θεωρεῖται ὅτι ὁ ἀσκήσας τὸ ἐνδίκον μέσον παρητήθη αὐτοῦ, καταργεῖται αὐτοδικαίως ἡ δίκη, ὁ δὲ σχετικὸς φάκελλος, διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τοῦ Συνεδρίου ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ ἀρμοδίου Τμήματος αὐτοῦ, κατατίθεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Συνεδρίου, δυνάμενος δι' ὁμοίως πράξεως καὶ νὰ ἐπιστραφῇ εἰς τὴν ἀρμόδιαν ὑπηρεσίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Τελικαὶ καὶ μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 18.

1. Αἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκκρεμοῦσαι ἐνώπιον τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου προσφυγαὶ κατ' ἀποφάσεων Τμημάτων τοῦ αὐτοῦ Σώματος, ἐφ' ὅσον μὲν αὗται συνεζητήθησαν ἤδη, ἐκδικάζονται ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας, κατὰ τὰς ἄχρι τοῦδε ἰσχυούσας διατάξεις, ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν συνεζητήθησαν, θεωροῦνται αὐτοδικαίως, καὶ ἂν ἐτι ἐξεδῶθῃ ἤδη προδικαστικὴ ἀπόφασις τῆς Ὀλομελείας, ὡς «αἰτήσεις ἐπανεξετάσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Τμήματος», ἐκδικάζονται δὲ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Τμήματος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, συντιθεμένου ἐξαιρετικῶς ἐκ τοῦ προεδρεύοντος τοῦ Τμήματος Ἀντιπροέδρου, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, καὶ ἐξ ἐξιλαχίστου Συμβούλων.

2. Κατὰ τῶν, μέχρι τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐκδοθεισῶν ὑπὸ τῶν Τμημάτων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου πράξεων, καθ' ὧν, κατὰ τὰς ἄχρι τοῦδε καίμενας διατάξεις, ἐπιτρέπετο προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀσκεῖται ἀντὶ ταύτης, καὶ ἐντὸς τῆς πρὸς ἀσκήσιν προσφυγῆς προθεσμίας, «αἰτήσεις ἐπανεξετάσεως» ἐκδικαζομένη κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου 1.

3. Αἱ περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον «αἰτήσεις ἐπανεξετάσεως» ἐκδικάζονται κατὰ τὰς περὶ ἐκδικάσεως ἐφέσεων διατάξεις τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς αὗται τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος, κατὰ δὲ τῶν ἐκδιδομένων ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τούτων ἀποφάσεων ἐπιτρέπονται τὰ ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς οὗτος τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος, ὁρίζοντα ἐνδὲν μέτα τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως καὶ τῆς αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως.

4. Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τὰς προηγουμένης παραγράφους 1, 2 καὶ 3 «αἰτήσεων ἐπανεξετάσεως» δύναται, δι' ἀποφάσεως τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, νὰ συσταθῇ προσωρινῶς καὶ ἴδιον τέταρτον Τμήμα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὅπερ νὰ καταστή ἀρμόδιον διὰ τὴν ἐκδίκασιν πασῶν τῶν ὡς ἄνω αἰτήσεων, ἀδιαφόρως τοῦ ἀντικειμένου, περὶ ὃ στρέφεται ἡ ἀμφισβήτησις.

5. Αἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκκρεμοῦσαι ἐνώπιον τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς καὶ αἱ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀσκούμεναι ἐνώπιον αὐτῆς, κατὰ τὰς ἄχρι τοῦδε καίμενας διατάξεις, αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεων τῆς Ὀλομελείας, ἐκδοθεισῶν πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐκδικάζονται κατὰ τὰς ἄχρι τοῦδε, καὶ πρὸ τῆς διὰ τοῦ παρόντος τροποποιήσεως αὐτῶν, ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἄρθρον 19.

Αἱ ὑπὸ τῶν περὶ πολεμικῶν συντάξεων νόμων προβλεπόμεναι ἐνστάσεις κατὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ἀποφάσεων τῶν Ἐπιτροπῶν κανονισμοῦ πολεμικῶν συντάξεων κρίνονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Κλιμακίου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 20.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου 17 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκκρεμούντων ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐνδίκων μέσων ἐκ τῶν ἐν ἁρθρῳ 17 τοῦ παρόντος μνημονευομένων ἢ προσφυγῶν ἐνώπιον τῆς Ὀλομελείας, τῆς ἐν τῷ αὐτῷ ἁρθρῳ 17 προθεσμίας ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 21.

1. Ἐπιτρέπεται, ὅπως διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμης τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ Ὁργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

2. Κατὰ τὴν κωδικοποίησιν ταύτην δύναται νὰ μεταβάλληται ἡ σειρά καὶ ἡ ἀρίθμησης τῶν κεφαλαίων, ἁρθρῶν, ἐδαφίων καὶ παραγράφων, ν' ἀπαλείφονται διατάξεις καὶ νὰ τροποποιηθῇ ἡ γραμματικὴ τούτων. ἵνα αὗται προσαρμοσθῶσι πρὸς τὰς διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων γενομένης τροποποιήσεις, ἀνευ μεταβολῆς τῆς ἐννοίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 22.

1. Καταργοῦνται:

α') αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου ΓΜΓ' τοῦ 1871 καὶ ὁ μέρος αὗται ἀφορῶσι τὰ ἰσόβια μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, β') τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Νόμου 2317 τοῦ 1940, γ') ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος 2118 τοῦ 1943,

δ') τὸ ἄρθρον 4 καὶ ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἁρθρου 17 τοῦ Νόμου 108 τοῦ 1943.

ε') ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἁρθρου 10 τοῦ Νόμου 1110 τοῦ 1944,

ς') τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 770 τοῦ 1945,

ζ') τὸ ἐδάφιον 6 τοῦ ἁρθρου 9 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 835 τοῦ 1948,

η') τὰ ἄρθρα 24 καὶ 25 τοῦ Νόμου 1715 τοῦ 1951.

θ') αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ Νόμου 2289 τοῦ 1952 καὶ

ι') πᾶσα ἄλλη γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀντιειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος ἢ παρὰ κωλύουσα τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν.

2. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1954.

Ἐν τῇ Β. Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ Οὐασινγκτῶνος 31 Ὀκτωβρίου 1953

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Α. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ, ΠΑΤΣ. ΑΥΚΟΤΡΕΖΟΣ, Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ, Χ. ΨΑΡΡΟΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΙΑΝΙΔΗΣ, Ε. ΓΟΝΗΣ, Π. ΣΙΦΝΑΙΟΣ, Σ. ΓΕΩΡΓΙΩΤΑΝΗΣ, Σ. ΓΥΛΑΙΣΤΡΑΣ, Α. ΕΤΤΑΕΙΑΣ, Α. ΚΑΡΑΘΟΔΩΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1953.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Α. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2713.

Περὶ ἀνθετιζῆς ἐφημερίδας τοῦ ἁρθρου 2 παράγρ. 2 τοῦ Α. Ν. 1354/49 καὶ ἀναμνηστικῆς διατάξεως τιμῶν ἀμφοτεσῶν τὰς εἰς ἀλλοδαπὴν ἀποστολάς.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1953 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν :

Άρθρον 1.

1. Η ἀληθής έννοια τής διατάξεως τής παραγράφου 2 του άρθρου 2 του υπ' αριθ. 1354)1949 Α. Νόμου «Περί τροποποιήσεως ένιων διατάξεων περί Δημοσίου Λογιστικού ως και περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του άρθρου δεκάτου τρίτου του Α. Ν. 913)1949 και του άρθρου 24 του Ν. 4952)1931» είναι: ότι ο καθορισμός τής αποζημιώσεως εις έτερα νομίσματα άνχλόγως τής χώρας εις ήν μεταβαίνει ο υπάλληλος ή στρατιωτικός εν γένει, δύναται να γίνεται επί τη βάση τής ύφισταμένης επίσημου ισοτιμίας κατά τὸ δελτίον τής Τραπεζής τής Ελλάδος ή τής τοιαύτης τής διαμορφουμένης εκάστοτε εις τήν ελευθέραν αγοράν εν τή χώρα του προσρισμού εν τῷ έξωτερικῷ κατά τὰ δι' αποφάσεων του Υπουργού τῶν Οίκονομικῶν καθοριζόμενα.

2. Κυροῦνται αἱ μέχρι τής ισχύος του Α. Ν. 1354)1949 εκδοθεῖσαι αποφάσεις του Υπουργού τῶν Οίκονομικῶν δι' ὧν καθωρίσθησαν αποζημιώσεις εις έτερα νομίσματα επί τη βάσει τής ισοτιμίας τής ελευθέρας αγοράς εν ταῖς διαφόροις χώραις του έξωτερικου.

Άρθρον 2.

Η ἐπιχορήγησις τῶν εις τὸ έξωτερικὸν μεταβαινόντων ἐπὶ εἰδικῇ ἀποστολῇ Υπουργῶν, μελῶν του Υπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν πληρεξουσίων Υπουργῶν α' τάξεως καὶ ἄνω ἐφ' ὅσον οἱ τελευταῖοι οὔτοι τυγχάνουσιν ἀρχηγοὶ ἀποστολῶν καθορίζεται εκάστοτε δι' ἀποφάσεως του Υπουργικοῦ Συμβουλίου. Αὕτη καταβάλλεται κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν τῇ παραγράφῳ 2 του άρθρου δεκάτου τρίτου του Α. Ν. 913)1949.

Η ἰσχὺς τής παρούσης διατάξεως ἀνατρέχει ἀπὸ τής ἰσχύος του υπ' αριθ. 2360)1953 Νόμου.

Άρθρον 3.

Νομιμοποιεῖται καὶ ἐγκρίνεται ή κατὰ διάφορα χρονικά διαστήματα ἀπὸ τής ἰσχύος του υπ' αριθ. 877)1949 Ἀν. Νόμου «περὶ συστάσεως Μονίμου Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας παρὰ τῷ Ὁργανισμῷ Ἑρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας γενομένη πληρωμῇ τής εις δολλάρια προβλεπομένης μισθοδοσίας του διὰ διορισμοῦ ή κατ' ἀπόσπασιν προσωπικοῦ τής Μονίμου Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας παρὰ τῷ Ε.Ο.Ο.Σ. εις Γαλλικά Φράγκα ἐπὶ τη βάσει τής καθοριζομένης σχέσεως του δολλαρίου πρὸς τὸ γαλλικὸν φράγκον διὰ τῶν εκδοθεισῶν εκάστοτε ἀποφάσεων του Υπουργού τῶν Οἰκονομικῶν.

Άρθρον 4.

1. Κυροῦται ή υπ' αριθ. 897)18.9.53 πράξις του Υπουργικοῦ Συμβουλίου ἔχουσα οὕτω :

ΠΡΑΞΙΣ 897.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1953

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὼν υπ' ὄψιν πρότασιν του κ. Προέδρου τής Κυβερνήσεως, ἀποφασίζει:

«Ὅπως, αἱ ἀποζημιώσεις τῶν εις ἀλλοδαπὴν ἀποστελλομένων δι' ὑπηρεσίαν πολιτικῶν υπαλλήλων, ἀπὸ του βαθμοῦ του Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἄνω, ὡς καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐν γένει, ἀπὸ του βαθμοῦ του Υποστρατήγου καὶ ἄνω καὶ τῶν τούτῳ ἐξομοιουμένων, δύνανται τῇ προτάσει του οἰκείου Υπουργοῦ, να καθορίζωνται εκάστοτε ὑπὸ του Υπουργικοῦ Συμβουλίου, καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὑπὸ του Α. Ν. 1354)1949 καθοριζομένων ὀρίων, ὡς ταῦτα περιωρίσθησαν ὑπὸ του Ν. 2360)1953.

Η ἰσχὺς τής παρούσης ἀρχεται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1953.

Η παρούσα κυρωθήσεται νομοθετικῶς, μερίμνη Υπουργοῦ Οἰκονομικῶν.

Ἐκδόσθαι πρὸς τοῦτο τὴν υπ' αριθ. 897 παρούσαν πράξιν του.

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

2. Η διατάξις τής παραγράφου 1 δύναται να ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ἀποστολῶν εις τὴν ἀλλοδαπὴν ἰδιωτῶν.

Ἐν τῇ Β. Ἑλληνικῇ Προεδρίᾳ Οἰασιγκτῶνος 31 Ὀκτωβρίου 1953

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Α. ΜΗΑΜΠΑΚΟΣ, ΠΑΤΣ. ΑΥΚΟΥΤΡΕΖΟΣ, Κ. ΚΑΛΔΙΑΣ, Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ, Χ. ΨΑΡΡΟΣ, Κ. ΑΛΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΔΑΜΠΡΙΑΝΙΔΗΣ, Ε. ΓΟΝΗΣ, Η. ΣΙΦΝΑΙΟΣ, Σ. ΓΕΩΡΓΙΟΤΑΝΗΣ, Σ. ΓΥΑΛΙΣΤΡΑΣ, Α. ΕΤΤΑΣΙΑΣ, Α. ΚΑΡΑΘΟΔΩΡΟΣ.

Ἐδωρήθη καὶ ἐτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1953.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Δ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ υπ' αριθ. 2714.

Περί κυρώσεως τής υπ' αριθ. 285)31.3.1950 Πράξεως του Υπουργικοῦ Συμβουλίου «περὶ ἐπιδομάτων στρατεύσεως».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες υπ' ὄψει τὰς διατάξεις του άρθρου 35 του Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1953 σύμφωνον γνώμην τής κατὰ τὴν παράγραφον 2 του αὐτοῦ άρθρου 35 Εἰδικῆς Επιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει του Ἡμετέρου Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

Άρθρον πρῶτον

Κυροῦται ή υπ' αριθ. 285)31.3.50 Πράξις του Υπουργικοῦ Συμβουλίου «περὶ τροποποιήσεως ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1950 καὶ ἐφ' ἐξῆς τῶν διατάξεων τῶν ἀφορωτῶν τὸν καθορισμὸν τῶν δικαιούχων προσώπων καὶ του ποσοῦ του ἐπιδόματος στρατεύσεως εις τὰς οἰκογενείας τῶν ἐπιστρατευομένων ὁπλιτῶν», ἔχουσα οὕτω:

Πράξις 285 τῆς 31 Μαρτίου 1950

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὼν υπ' ὄψει πρότασιν τῶν Υπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν, Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν, Ἀεροπορίας καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ἀποφασίζει:

Δικαιούχοι ἐπιδόματος στρατεύσεως

Ι. Ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1950 του ἐπιδόματος στρατεύσεως δικαιούνται :

α) Αἱ οἰκογένειαι τῶν ἐν καιρῷ πολέμου ή ἐπιστρατεύσεως ὑπηρετούντων ἐφέδρων ὁπλιτῶν ὡς καὶ τῶν ἐφέδρων ἐθελοντῶν ἐπιστρατεύσεως ὁπλιτῶν του κατὰ Γ' ἤν, θάλασσαν καὶ Ἀέρα Στρατοῦ τῶν λαμβανόντων ἀποδοχὰς ἐφέδρου ή στρατευσίμου καὶ οὐχὶ μονίμου.

β) Αἱ οἰκογένειαι τῶν κληρωτῶν τῶν διανυόντων θητείαν τῆς κλάσεως 1947 καὶ παλαιότερων τῶν λαμβανόντων ἀποδοχὰς στρατευσίμου καὶ οὐχὶ μονίμου καὶ ἐφ' ὅσον οὔτοι κατετάγησαν πρὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1949.

γ) Αἱ οἰκογένειαι τῶν κληρωτῶν τῶν διανυόντων θητείας καὶ λαμβανόντων ἀποδοχὰς στρατευσίμου καὶ οὐχὶ μονίμου τῶν καταταγέντων ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1949 καὶ τῶν κατατασσόμενων ἐφεξῆς ἀνεξαρτήτως κλάσεως, ἀφ' ἧς καταστῶν ἐφεδρῶν.

δ) Αἱ οἰκογένειαι τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν ἐξαφανισθέντων καὶ μέχρι τοῦ χρόνου χορηγίας αὐταῖς προκαταβολῆς ἔχοντι τῆς χορηγητέας συντάξεως. Τὸ οὕτω καταβλλόμενον ἐπίδομα συμπληρῶνται μὲ τὴν χορηγητέα συντάξιν.

II. Ὡς μέλη οἰκογενείας εἰς ἃ θὰ καταβάλληται τὸ ἀνωτέρω ἐπίδομα νοοῦνται :

1) Ἐπὶ ἐγγράμων ὁπλιτῶν :

Α'. ἡ σύζυγος

Β'. Τὰ νόμιμα, θετά, νομιμοποίητα ἢ φυσικὰ τέκνα καὶ ἐκ τούτων :

α) Τὰ θήλεα μέχρις ἡλικίας καὶ 18 ἐτῶν ἐφ' ὅσον τυγχάνουν ἄγαμα.

β) Τὰ ἄρρενα μέχρις ἡλικίας καὶ 17 ἐτῶν ἐφ' ὅσον τυγχάνουν ἄγαμα.

γ) Τὰ ἀνίκανα σωματικῶς ἢ πνευματικῶς πρὸς ἀσκητὴν παντὸς βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος ἀνεξαρτήτως ἡλικίας. Ὁ ἐν χρεῖᾳ ἄνευ κατιόντων ὁπλίτης ἐξομοιοῦται πρὸς ἄγαμον.

2) Ἐπὶ ἀγράμων ὁπλιτῶν :

α) Ὁ πατήρ ἢ ὁ πατριὸς τοῦ στρατευθέντος ὁ συνοικῶν μετ' αὐτοῦ πρὸ τῆς στρατεύσεώς του καὶ συντηρούμενος ὑπὸ τούτου, ἐφ' ὅσον εἶναι ἡλικίας ἄνω τῶν 60 ἐτῶν ἢ ἀνεξαρτήτως ἡλικίας ἀνίκανος πρὸς ἀσκητὴν παντὸς βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος.

β) Ἡ μήτηρ ἢ ἡ μητρὶς ἐφ' ὅσον τελεῖ ἐν χρεῖᾳ ἢ ἐφ' ὅσον δικαιοῦται ὁ πατήρ ἢ ὁ πατριὸς ἐπιδόματος κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον.

γ) Αἱ ὀρφανὰ ἄγαμα ἀδελφαὶ ἀμφιθαλεῖς ἢ ἑτεροθαλεῖς μέχρις ἡλικίας καὶ 18 ἐτῶν.

δ) Οἱ ὀρφανοὶ ἄγαμοι ἀδελφοὶ ἀμφιθαλεῖς ἢ ἑτεροθαλεῖς μέχρις ἡλικίας καὶ 17 ἐτῶν.

ε) Οἱ ἄγαμοι ἀδελφοὶ ἢ ἀδελφαὶ ἀμφιθαλεῖς ἢ ἑτεροθαλεῖς, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας οἱ τυγχάνοντες ἀνίκανοι σωματικῶς ἢ πνευματικῶς πρὸς ἀσκητὴν παντὸς βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἀπαντὰ τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα δικαιοῦνται ἐπιδόματος στρατεύσεως, ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν δὲν συνοικοῦσιν ἕτεροι ἄγαμοι ἐνήλικες ἀδελφοὶ τοῦ στρατευθέντος.

Ποσὸν Ἐπιδόματος Στρατεύσεως.

Ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1950 τὸ ποσὸν τοῦ μηνιαίου ἐπιδόματος καθορίζεται ὡς ἐξῆς :

α) Διὰ τὸ πρῶτον προστατευόμενον μέλος τῆς ἐπιδόματούχου οἰκογενείας εἰς δραχμὰς ἑκατὸν δέκα χιλιάδας (δρχ. 110.000).

β) Διὰ τὸ δεύτερον προστατευόμενον μέλος εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας (40.000).

γ) Διὰ τὸ τρίτον προστατευόμενον μέλος εἰς δραχμὰς τριάκοντα χιλιάδας (30.000).

δ) Διὰ τὸ τέταρτον προστατευόμενον μέλος εἰς δραχμὰς εἴκοσι χιλιάδας (20.000).

Διὰ τὸ πέραν τῶν τεσσάρων (4) μελῶν οὐδὲν ἐπίδομα καταβάλλεται.

Ἐκάστη οἰκογένεια δικαιοῦται ἐνὸς μόνον ἐπιδόματος ὅσαδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὰ ὑπηρετοῦντα εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις μέλη αὐτῆς.

III. Αἱ μὴ τροποποιούμεναι διὰ τῆς παρούσης λοιπαὶ διατάξεις περὶ ἀπονομῆς ἐπιδομάτων στρατεύσεως ὡς ἐτροποίηθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ μεταγενεστέρων ἀποφάσεων (πλὴν τῶν ἀφορωσῶν τὸν καθορισμὸν τῶν δικαιούχων προσώπων καὶ τοῦ ποσοῦ ἐπιδόματος) παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

IV. Πᾶσα λεπτομέρεια ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης πράξεως κανονίζεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Ἡ παρούσα δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος Α') κυρωθῆται δὲ διὰ Νόμου.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 285 παρούσαν πρᾶξιν του.

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

Ἀρθρον δεύτερον.

Διὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δημοσιευόμενων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος Πρῶτον), καθορίζονται ἐφ' ἐξῆς τὰ τῆς ἀπονομῆς τῶν ἐπιδομάτων εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν στρατευομένων ὁπλιτῶν.

Τὰ τοῦ τρόπου πληρωμῆς καὶ δικαιολογήσεως τῶν ἐπιδομάτων τούτων καθορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἀρθρον τρίτον.

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Βασ. Διατάγματος κωδικοποίησις εἰς ἐνιαῖον κείμενον ἀπασῶν τῶν σχετικῶν μὲ τὴν ἀναγνώρισιν, ἀπονομὴν καὶ πληρωμὴν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου τῶν περὶ ἐπιδομάτων στρατεύσεως διατάξεων, Νόμων, Διαταγμάτων, ἢ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, ἐπιτροπομένης συγχρόνως ὡς πρὸς τὴν φραστικὴν διατύπωσιν τῆς ἀλλαγῆς τῆς σειρᾶς ἀρθῶν καὶ τοῦ κειμένου αὐτῶν ἄνευ ὁμῶς ἀλλαγῆς τοῦ περιεχομένου τούτων.

Ἀρθρον τέταρτον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1950.

Ἐν τῇ Β. Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ Ὁδασπηκτῶνος 31 Ὀκτωβρίου 1953

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Δ. ΜΠΑΜΒΑΚΟΣ, ΠΑΥΣ. ΑΤΚΟΤΡΕΖΟΣ, Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ, Χ. ΨΑΡΡΟΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΙΑΝΙΔΗΣ, Ε. ΓΟΝΗΣ, Π. ΣΙΦΝΑΙΟΣ, Σ. ΓΕΩΡΓΟΥΛΗΣ, Σ. ΓΥΤΑΛΙΣΤΡΑΣ, Α. ΕΤΤΑΣΙΑΣ, Α. ΚΑΡΑΘΟΔΩΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1953.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Δ. ΜΠΑΜΒΑΚΟΣ

(5)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2715.

Περὶ διαθέσεως τῶν Κληροδοτημάτων Γεωργίου Σταυροῦ, Εὐθυμίου Γάτου, Γεωργίου Γιδιογιάννου, Γεωργίου Α. Γαζῆ καὶ Πετριλλέους Γάτου, διὰ τὴν ἰδρυσιν Νοσοκομείου ἐν Ἀμφίσσῃ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Στάλλειον καὶ Γαίτειον Νοσοκομείου».

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1953 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 35 Ἐξ-

κῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ καταλειφθεῖσαι περιουσίαι ὑπὲρ τοῦ Δήμου Ἀμφίσσης α) Ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Σταλλοῦ διὰ τῆς ὑπ. ἀριθ. 11320 τῆς 24 Φεβρουαρίου 1901 δημοσίας διαθήκης του, συνταγείσης ἐνώπιον τοῦ Συμ.φου Ἀμφίσσης Θεοδώρου Παπαστάθη καὶ δημοσιευθείσης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15 τῆς 30 Ἰουνίου 1901 πρακτικοῦ τοῦ Πρωτοδικείου Παρνασσίδος καὶ

β) Ὑπὸ τοῦ Εὐθυμίου Γάτου διὰ τῆς ἀπὸ 10 Φεβρουαρίου 1935 ἰδιογράφου διαθήκης του δημοσιευθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1938 πρακτικοῦ τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν, διατίθενται διὰ τὴν ἰδρυσιν καὶ λειτουργίαν Νοσοκομείου ἐν Ἀμφίσσῃ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Στάλειον καὶ Γάτειον Νοσοκομεῖον», ἀ εγερθεῖσιν ἐπὶ διατεθέντος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον γηπέδου ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἀμφίσσης, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπολύτως ἀπραγματοποιήτου τῆς βουλῆσεως τῶν διαθετῶν ἤτοι τῆς ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας δύο αὐτοτελῶν νοσοκομείων ἐκ τῶν παρ' ἐκάστου Κληροδοτήματος διατιθεμένων κεραιαίων.

2. Ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ Νοσοκομείου διατίθεται ἡ ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Γιδουγιάννου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7098 τῆς 21 Φεβρουαρίου 1939 δημοσίας διαθήκης, συνταγείσης ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀμφίσσης Γ. Γεωργίου καὶ δημοσιευθείσης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 57)4.5.40 πρακτικοῦ τοῦ Πρωτοδικείου Παρνασσίδος καταλειφθεῖσα, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ ἀναπαλλοτριώτου, περιουσία ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου Γεωργίου Σταλλοῦ, ὡς καταστάσης ἀπολύτως ἀπραγματοποιήτου τῆς βουλῆσεως τοῦ διαθέτου.

3. Ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ Νοσοκομείου διατίθεται ἡ ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Ἀναστασίου Γαζῆ καταλειφθεῖσα περιουσία διὰ τῆς ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1940 ἰδιογράφου διαθήκης του, δημοσιευθείσης ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Παρνασσίδος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3)17.1.1952 πρακτικοῦ, ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου Γεωργίου Σταλλοῦ, ὡς ἐξυπηρετοῦντος τὸν ὑπὸ τοῦ διαθέτου ὀριζόμενον σκοπὸν.

4. Ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ Νοσοκομείου διατίθεται ἡ ὑπὸ τοῦ Περικλέους Γάτου καταλειφθεῖσα περιουσία, διὰ τῆς ἀπὸ 25 Μαΐου 1947 ἰδιογράφου διαθήκης του, δημοσιευθείσης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 16)25.9.1947 πρακτικοῦ τοῦ Πρωτοδικείου Παρνασσίδος, διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Νοσοκομείου Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Ἀμφίσσης, ὡς καταστάσης ἀπολύτως ἀπραγματοποιήτου τῆς βουλῆσεως τοῦ διαθέτου, διότι τὸ Νοσοκομεῖον τοῦτο δὲν κέκτηται ἰδιόκτητον κτίριον.

Ἄρθρον 2.

1. Σκοπὸς τοῦ Νοσοκομείου εἶναι ἡ νοσηλεία ἀπόρων ἀσθενῶν κυρίως.

2. Τὸ Ἰδρυμα «Στάλλειον καὶ Γάτειον Νοσοκομεῖον» ἀποτελεῖ Νομικὸν Πρόσωπον ἰδιωτικοῦ Δικαίου, διοικεῖται ὑπὸ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν διαθετῶν τοῦ Γεωργίου Σταλλοῦ καὶ Εὐθυμίου Γάτου ὀριζόμενων προσώπων καὶ διεπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Α. Ν. 2039)1939, ὡς οὗτος τροποποιηθεὶς ἰσχύει.

3. Μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος ὑπαχθῆσεται τοῦτο εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ.2592) 1953 «περὶ ὁργανώσεως τῆς ἱατρικῆς ἀντιλήψεως» διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας.

Ἄρθρον 3.

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι :

α) Τὰ εἰσοδήματα ἐκ τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος.

β) Τὰ νοσήλεια τῶν εὐπόρων ἀσθενῶν.

γ) Τὰ νοσήλεια τῶν σχετικῶς ἀπόρων ἀσθενῶν.

δ) Τὰ νοσήλεια τῶν ἀπόρων ἀσθενῶν, καταβαλλόμενα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τῶν Δήμων, Κοινοτήτων καὶ τοῦ Κράτους, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νομ. Διατάγματος 2592)1953 «περὶ ὁργανώσεως τῆς ἱατρικῆς ἀντιλήψεως».

ε) Ἐπιχορηγήσεις, εἰσφοραὶ, δωρεαί, Κληροδοτήματα, κληροδοσίαι κλπ.

Ἄρθρον 4.

1. Τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 Κληροδοτημάτων μετὰ τῶν ἐξ αὐτῶν εἰσοδημάτων ἀποτελοῦσιν ἀπὸ τῆς ἐκκαθαρίσεως ἐκάστου τούτων καὶ ἀνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως περιουσίαν τοῦ Ἰδρύματος, διατιθεμένην πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Νοσοκομείου, συντήρησιν τούτου καὶ λοιπὰς ἀνάγκας αὐτοῦ κατὰ τὸν προορισμὸν του.

2. Ἡ ἐκκαθάρισις ἐκάστου τῶν ὡς ἄνω κληροδοτημάτων ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ οἰκείᾳ διαθήκῃ παρὰ τοῦ διαθέτου ὀριζόμενα καὶ τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 2039)1939, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθέντων Διαταγμάτων.

3. Ἀκίνητα τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 Κληροδοτημάτων βαρυνόμενα μὲ τὸν ὅρον τοῦ ἀναπαλλοτριώτου, δύναται νὰ ἐκποιῶνται. Διατιθεμένου τοῦ τιμήματος διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Νοσοκομείου.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὴν εἰσόδον τοῦ Νοσοκομείου ἐντοιχισθῆσεται πλᾶξ, εἰς μνήμην τῶν διαθετῶν, μὲ τὴν ἐπιγραφὴν Ἰδρυταί: Γεώργιος Σταλλός, Εὐθύμιος Γάτος «Κληροδοτήματα ὑπὲρ Σταλλείου καὶ Γατείου Νοσοκομείου» καὶ κάτωθι τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν Ἰωάν. Γιδουγιάννου, Γεωργίου Α. Γαζῆ καὶ Περικλέους Γάτου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν τῇ Β. Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ Οὐάσιγκτωνς 31 Ὀκτωβρίου 1953

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Δ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ, ΠΑΤΣ. ΑΓΚΟΥΡΕΖΟΣ, Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ, Χ. ΨΑΡΡΟΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΙΑΝΙΔΗΣ, Ε. ΓΟΝΗΣ, Π. ΣΙΦΝΑΙΟΣ, Σ. ΓΕΩΡΓΟΥΛΗΣ, Σ. ΓΥΑΛΙΣΤΡΑΣ, Α. ΕΥΤΑΣΙΑΣ, Α. ΚΑΡΑΘΟΔΩΡΟΣ.

Ἐξεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1953.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Δ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ

(6)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2716.

Περὶ ἐνοποιήσεως καὶ διαδόσεως τῶν ὑπὲρ α) Βαρδακείου καὶ Πρωίου Νοσοκομείου Σύρου, β) Φθισιατρικοῦ Σύρου καὶ γ) Δούλου Φρενοβλαβῶν Σύρου, καταλειπομένων ἐκ δωρεῶν καὶ κληροδοσιῶν τοῦ Ἰωάννου Κ. Βαρδάκα κεφαλαίων καὶ προσόδων αὐτῶν, πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ Πρωίου καὶ Βαρδακείου Νοσοκομείου Σύρου καὶ ἀνέγερσιν παραρτήματος τούτου, χρησιμοποιοῦντομένου ὡς Φθισιατρικοῦ Σύρου.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1953 συμφωνὴν γνῶμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰζι-

κῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Τὰ διὰ τῆς ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1943 ἰδιογράφου διαθήκης, τοῦ κατὰ τὴν 4ην Ἀπριλίου 1945 ἀποβιώσαντος Ἰωάν. Κ. Βαρδάκα, ὡς καὶ τὰ διὰ τῶν ἀπὸ 28 καὶ 29 Ἰουλίου 1938 δωρητηρίων ἐπιστολῶν τοῦ καταλειφθέντα ὑπὲρ τῶν ἐν Σύρῳ 1) Βαρδακείου καὶ Πρωίου Νοσοκομείου, 2) Βαρδακείου Φθισιατρείου καὶ 3) Βαρδακείου Ἀσύλου Φρενοβλαβῶν, κεφάλαια καὶ πρόσδοσι τοῦτων, ἐπιτρέπεται ὅπως ἐνοποιούμενα διατεθῶσιν ἐξ ὁλοκλήρου διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἐν Σύρῳ ἡμιτελοῦς εἰσέτι κτιρίου τοῦ Βαρδακείου καὶ Πρωίου Νοσοκομείου, ἐξοπλισμὸν καὶ λειτουργίαν αὐτοῦ, μέλλοντος νὰ περιλάβῃ τοὺλάχιστον ἐξήκοντα (60) κλινὰς καὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν, ἐξοπλισμὸν καὶ λειτουργίαν ἐν Σύρῳ παραρτήματος τούτου, οὐχὶ πλέον τῶν ἐξῆκοντα (70) κλινῶν, χρησιμοποιοησομένου ὡς Βαρδακείου Φθισιατρείου, ἅτε τῶν διὰ τῶν ἄνω συστατικῶν πράξεων ὀριζομένων καθέκαστα σκοπῶν, καταστάντων ἀπολύτως ἀπραγματοποιήτων, λόγῳ ἀνεπαρκείας τῶν διατιθεμένων κεφαλαίων.

2. Εἰδικώτερον ὅσον ἀφορᾷ τὴν νοσηλείαν τῶν φρενοβλαβῶν τὸ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἔδρυμα, ὑποχρεοῦται εἰς δωρεὰν νοσηλείαν τοῦτων, εἴτε διὰ διαθέσεως καὶ λειτουργίας ὡς Ἀσύλου τμήματος τοῦ Νοσοκομείου ἢ τοῦ Φθισιατρείου, εἴτε διὰ τῆς ἀναλήψεως τῶν δαπανῶν, μεταφορᾶς καὶ δωρεὰν νοσηλείας τῶν ἐν Κρατικῷ ἢ ἐτέρῳ Ἰδρύματι ἢ Θεραπευτηρίῳ.

Ἄρθρον 2.

Πρὸς ὁλοκλήρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος σκοπῶν ἐπιτρέπεται ὅπως διατίθενται ὑπὸ τῶν αὐτῶν τριῶν ἰδρυμάτων καὶ τὰ μέχρι τοῦδε εἰς τὴν περιουσίαν ἐκάστου αὐτῶν ἀνήκοντα πάσης φύσεως περιουσιακὰ στοιχεῖα, ἐξ οἷσθιποτε ἄλλης αἰτίας καὶ ἂν προέρχονται, ἅτε καὶ τῶν διὰ τούτων ἐπιδιωκομένων καθ' ἑκάστα σκοπῶν καταστάντων ἀπολύτως ἀπραγματοποιήτων.

Ἄρθρον 3.

Τὰ εἰς ἀ ἐγκατασταθίσονται τὸ τε Βαρδάκειον καὶ Πρωίον Νοσοκομεῖον Σύρου, ὡς καὶ τὸ Βαρδάκειον Φθισιατρεῖον, κτίρια ἀποτελοῦσιν ἀναπαλλοτρίωτον περιουσίαν τοῦ ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ παρόντος συνιστωμένου Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 4.

Τὸ τε Νοσοκομεῖον ὡς καὶ τὸ παράρτημα τούτου (Φθισιατρεῖον) ἀποτελοῦσι Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Βαρδάκειον καὶ Πρωίον Νοσοκομεῖον καὶ Φθισιατρεῖον Σύρου» διαπόμενον ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν Νόμων 965)1937, 1727)1939, 2039)39 καὶ 2107)1952, ὡς αὗται μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ Ν. 1811)53 καὶ τοῦ Νόμου 2592)1953.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἐν τῇ Β. Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ Οὐασιγκτῶνος 31 Ὀκτωβρίου 1953

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΜΗΑΜΠΑΚΟΣ, Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ, Χ. ΨΑΡΡΟΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΙΑΝΙΔΗΣ, Ε. ΓΟΝΗΣ, Π. ΣΙΦΝΑΙΟΣ, Σ. ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ, Σ. ΓΕΩΡΓΟΤΑΝΗΣ, Σ. ΓΤΑΛΙΣΤΡΑΣ, Α. ΕΤΤΑΣΙΑΣ, Α. ΚΑΡΑΘΟΔΩΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1953.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Δ. ΜΗΑΜΠΑΚΟΣ

(7)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2717.

Περὶ μὴ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 62 τοῦ Ν. 1811)51 καὶ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Α. 2500)53 εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐμπορίου Διοικήσεως Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1953 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 62 τοῦ Ν. 1811)51 «περὶ κώδικος καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων» καὶ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Α. ὑπ' ἀριθ. 2500)53 «περὶ περιορισμοῦ τῆς εἰς προσωπικὸν συνθέσεως τῶν πολιτικῶν τοῦ Κράτους ὑπηρεσιῶν» δὲν ἔχουσι ἐφαρμογὴν εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐμπορίου (τέως Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) Διοικήσεως Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου, διαπόμενον ὑπὸ τοῦ Ν. Α. 480)47, ὡς συνεπληρώθη καὶ ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

Ἐν τῇ Β. Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ Οὐασιγκτῶνος 31 Ὀκτωβρίου 1953

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Θ. ΚΑΨΑΛΗΣ, Α. ΜΗΑΜΠΑΚΟΣ, ΠΑΥΣ. ΑΤΚΟΤΡΕΖΟΣ, Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ, Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΤΡΑΣ, Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Α. ΛΗΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΙΑΝΙΔΗΣ, Π. ΣΙΦΝΑΙΟΣ, Σ. ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ, Σ. ΓΕΩΡΓΟΤΑΝΗΣ, Σ. ΓΤΑΛΙΣΤΡΑΣ, Α. ΕΤΤΑΣΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1953.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Δ. ΜΗΑΜΠΑΚΟΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ :

Ἡ ἑτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως, ἔχουσι καθορισθῆ ὡς κάτωθι :

Α' ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δρχ. 150.000
2. " " " Β'	" 100.000
3. " " " Γ'	" 100.000
4. " " Παράρτημα	" 100.000
5. " " Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν...	" 250.000
6. " " τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ. κλπ.»...	" 100.000
7. " " Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	" 50.000
8. " " Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	" 700.000

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἕμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν ὠρίσθη ὡς ἑξῆς :

1) Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δρχ. 10.000
2) " " " Β'	" 5.000
3) " " " Γ'	" 5.000
4) " " Παράρτημα	" 5.000
5) " " Δελτίον Ἀνων. Ἐταιρειῶν ...	" 20.000
6) " " Πράξεις Νομ. Προσώπων Δ. Δ.	" 5.000
7) " " Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτης.	" 2.000
8) Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	" 40.000

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι ὁλόκληρον τὸ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστὸν.

Β' ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ Ε. Κ.

Ἡ τιμὴ ἑκάστου φύλλου τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως ὠρίσθη εἰς Δραχ. 1.000.

Γ' ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν :

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δρχ. 24.000
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.	" 1.500.000

Δ' ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ — ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ

1. Αἱ συνδρομαὶ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως (γραμματίου παραλαβῆς ἢ διπλοτύπου Εἰσπράξεως), ὅπερ μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου) ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ἅτινα ἀποδίδουσι ταῦτα εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378)3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) Ἐγκυκλίου Διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ.

Ὁ Διευθυντὴς καὶ ἄ. α.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ

3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ...	Δρχ. 300.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 32 τοῦ Ν. 3221)24 γνωστοποιήσεων	" 150.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ Β. Δ. 20)5)1939	" 25.000
6. Τῶν ἱσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν	" 300.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	" 120.000
8. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ ἀναβολῆς συγκλήσεως τῶν γενικῶν συνελεύσεων τῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν.	" 150.000
9. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκδόσεων περιουσιακῶν στοιχείων...	" 300.000
10. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	" 60.000
11. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπουσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν	" 100.000
12. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνων. Ἐταιρειῶν	" 1.000.000

ΙΙ. Εἰς τὸ Παράρτημα Ε. Κ.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	" 25.000
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεων ἱματικῶν ὑδάτων	" 200.000

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω τελῶν ὠρίσθη εἰς 5 ο)ο.